

Ôn Bài (2)

Kalama tri ân bạn thuongthoicogidau ghi chép.

[13/03/2026 - 09:13 - thuongthoicogidau]

Tùy thuộc vào việc ta sống nhiều với 14 hay 25. Mà 13 của ta cũng góp phần quan trọng vào cái dòng chảy luân hồi. Giờ mình cứ nói 14 25 không à mình quên mà. 13 của ta cũng góp phần quan trọng vào cái dòng chảy luân hồi đấy.

Tùy thuộc vào việc ta sống nhiều với 14 hay là 25 mà cái 13, 13 đó là xúc, thọ, tưởng, tư. Thì chính vì mình sống nhiều với phiền não hay là sống nhiều với thiện tâm cho nên kiếp sau sanh ra cái mà mình tiếp xúc toàn là cái tương ứng.

Thì cho nên tùy thuộc vào việc ta sống nhiều với 25 hay là 14 mà cái 13 trung tính nó lại cũng là một cái đóng góp không hề nhỏ cho cái dòng chảy luân hồi. Cái xúc thọ tưởng tư bản thân nó không phải là bất thiện, nó chỉ là công cụ tư duy. Nhưng do cái 14 hoặc 25 mà nó khiến cho mình cái mình xúc toàn là cái tào lao, mình tư toàn là cái tào lao, mình tưởng toàn là cái tào lao. Có hiểu không ta? Chứ còn mình tưởng 14 là bậy, 25 là tốt vậy 13 là vô can chính cái 14 và 25 nó khiến cho cái 13 mình nó có vấn đề cho nên 13 này nó có cái tên là trợ tha có nghĩa là nó đi theo ai nó bèn giống người đó

Đến đây thì ta buộc phải quay lại với bốn nguyên tắc nhân quả : nhân tạo ra quả , quả tác động quả , quả tác động nhân và nhân tác động nhân

Do tiền nghiệp mà ta sinh ra trong điều kiện tâm sinh lý như thế nào do tiền nghiệp mà ta sinh ra trong điều kiện tâm sinh lý như thế nào, môi trường thiên nhiên như thế nào. và cộng với khuynh hướng tâm lý cùng môi trường thiên nhiên (phần nào do tiền nghiệp thúc đẩy) mà ta có một đời sống ra sao. Trong môi trường đời sống ấy, ta sẽ thiện hoặc ác dễ hơn, sẽ có nhiều điều kiện để sướng. hoặc khổ hơn. Và chính tần suất xuất hiện của 14 hoặc 25 sẽ hình thành ở ta một thói quen thiện ác.

Cấu trúc của tử vũ trụ và chúng sinh tức là mọi thứ trong đời này nó có bốn nguồn gốc để tạo ra mọi thứ. Một là tiền nghiệp. Hai là đời sống tâm lý, ba là môi trường thiên nhiên và bốn là điều kiện dưỡng tổ. Chính bốn cái này nè nó mới tạo ra cái tình trạng tâm sinh lý, nó thúc đẩy cho cái điều kiện thiên nhiên. Nó thúc đẩy cho cái chuyện mình chọn lựa cái điều kiện dinh dưỡng. Tại sao có những người ăn kiêng rất dễ. Có những người ăn kiêng rất là khó, có những người kiêng rượu, kiêng thuốc rất là dễ. Có những người kiêng rất là khó. Có những người là đánh bài là đánh trên tay nhưng mà nó nhiễm trong óc bỏ không được. Nghĩa là chính vì cái đời sống tâm lý nhiều đời nhiều kiếp hoặc là ngay hiện tại mà nó khiến cho mình bây giờ mình có những chọn lựa rất là kỳ, kể cả những chọn lựa rất là tai hại. Như vậy thì cấu trúc vũ trụ là gì? Là nó đến từ cái nguồn gốc của bốn cái đó. Tiền nghiệp quá khứ rồi cái gì nữa? Đời sống tâm lý hiện tại môi trường thiên nhiên chung quanh và cuối cùng là điều kiện dinh dưỡng mà mình chọn lựa mỗi ngày. Điều kiện dinh dưỡng này nó gồm những gì mình ăn uống gồm thức ăn thức uống thuốc. men và dưỡng khí. Dưỡng khí thì cả mấy cái này được gọi chung là điều kiện dưỡng tổ nutrition phải không? Rồi thì nó tác động bằng cách nào? Tác động bằng bốn trường hợp nhân tạo ra quả. Quả tác động quả. Quả tác động ,nhân tác động nhân.

Người học a tỳ đàm sẽ có cơ hội biết được rằng Cấu trúc sinh học ở người nhiều phước và nhiều tội luôn khác nhau, ở người phước ít hay phước nhiều cũng không giống nhau. Đời sống tâm lý gồm tâm trạng và cảm xúc ở mỗi cảnh giới và chủng loại chúng sinh cũng không giống nhau. Chính nhân xưa tác động quả nay, quả này tác động quả khác. Có những chúng sinh trong suốt một đời chỉ biết khổ ưu (khổ thân, khổ tâm) có những chúng sanh suốt một đời sống nhiều với hỷ lạc sống nhiều với hỷ lạc (thân lạc tâm an). Có những chúng sinh muốn có thiện tâm không phải chuyện dễ. Có những người mà họ nghe nói đến cái chữ tâm từ á, họ không hình dung được. Họ hỏi tôi chữ tại sao phải thương người dân mà nhất là tại sao phải thương cái người mình ghét. Họ nghe tôi giảng về chữ hiếu đó họ nói con thưa thiệt với sư đó. Con thương người dân dễ hơn thương má con.

Tại vì hồi xưa là má bỏ ba với con á đi theo người khác rồi má lấy theo tất cả tài sản. Rồi bây giờ sư kêu con có hiếu với mẹ là có hiếu với gì. Mặc dù bây giờ bà bị ung thư mới nằm Thoi thóp đôi

nghèo tùm lum hết nhưng mà kêu hiểu hiểu cái gì sư biết ba con với con sống khổ cỡ nào khi mà bà dọn sạch bả đi theo người ta không ba con suýt tự tử mấy lần tại vì nhớ vợ đó còn con là con nhớ má không tưởng được mà bà đành lòng má đi theo người ta hiểu không cho nên có nhiều người mà nhắc tới cái chữ hiểu là họ không có hình dung được có người kêu họ bố thí họ hỏi thẳng luôn họ hỏi tại sao phải cho nó

Sẵn đây tôi kể luôn chuyện là thời Đức Phật á thời Đức Phật á cái chuyện này có thể nó hơi phong thần nha thì bà con muốn nghe phong thần không tại vì coi kinh thì cũng có chuyện này chuyện kia nhưng mà cái quan trọng đừng chú ý đến khía cạnh phong thần mà hãy chú ý đến cái ý nghĩa của câu chuyện thôi là vua Pasinadi là một vị vua đại đế hàng đầu của Ấn Độ thời đó Ấn Độ thời đó có 16 quốc gia thì cái xứ sở của Masinari là xứ sở lớn nhất giống như Mỹ mà trong liên hợp quốc vậy đó thì thì vua có nhiều công chúa nhiều hoàng tử thì bữa đó có cái cô công chúa của tên là Sumana cô tình cờ nghe ông anh ruột của cô nói chuyện với một người bạn mà người bạn đó là con trai của ông tổng quản nội vụ. Lo hết giống như là quản gia còn ở trong kêu là tổng quản nội vụ thì cái ông đó có đứa con trai mà do hồi nhỏ lớn ra vô trong cung riết là thân với ông hoàng tử này. Cô công chúa tình cờ nghe ông anh mình nói chuyện với con trai của ông tổng quản nội vụ thì cô nghe cô nổi óc hai cái người đó do cái tiền nghiệp tu hành hai vị từ kheo đời trước thời Phật của quá khứ hai người sanh ra thân phận khác nhau nhưng mà đều giống nhau chỗ là có trí tuệ tu hành và nhớ được tiền kiếp. Cho nên hai người nói chuyện về kiếp xưa giống như là nói chuyện hôm qua vậy đó. Thì ông hoàng tử mới nói với cái ông mà con ông Tổng quản nội vụ đó thấy không? Đó kẹo quá giờ như vậy đó. Là sao? Là bởi vì kiếp xưa làm hai ông từ kheo bạn thân thì cái ông a đó cái ông mà sau này là hoàng tử thì ông có cục kẹo là ông kiếm người ông cần đòi ông cho. Hiểu không? Ông có cái y dư là ông kiếm người ông cho rồi ông được ai mời ăn là ông rủ thêm bạn. Bè đi ăn chung hiểu không? Thứ là tánh ông nó rộng còn ông kia thì ông nghĩ thế này. Mỗi chúng sanh có nghiệp riêng phước ai nấy hưởng mắc gì phải chia đó tu hành Phật pháp quyên thâm mà đi nghĩ ác như vậy đó tự nhiên nghĩ vậy đó nói mỗi người có nghiệp riêng phước ai nó hưởng mắc gì phải chia còn trong khi ông kia ông nói chia được thì chia thương được thì thương cho được thì cho. Chỉ hai suy nghĩ đó thôi mà chết rồi một ông quay lại làm hoàng tử còn một ông thì quay lại làm thì cũng tu hành cũng dữ dội lắm thì làm con của ông tổng quản nội vụ nhưng mà các vị biết thua nhiều mặt đúng rồi thua thua thua xa tại vì các vị biết cái ghế tổng quản nội vụ cái ghế đó có thể bị thay đổi bất cứ lúc nào đúng không hiểu không đó thì cô nghe cô nổi óc luôn cô thấy ghê quá cái cô mới âm thầm cô đi vào cái gặp Phật cô lạy Phật cô nói bạch thế tôn cho con hỏi cái cái cái phước bố thí nó có quan trọng lắm lắm không Đức Phật ngài dạy rằng là nó chỉ là một trong vô số hạnh lành nhưng mà đương nhiên nó có ảnh hưởng lên cái đường sanh tử cái nạng mới nói xin thứ tôn nói rõ hơn thì ngài mới nói rằng về trời hai vị tiên mà vị nào nhiều phước bố thí á thì cái hào quang thân tướng lâu dài là cũng khác cái ông không có nhiều phước bố thí rồi ông bà hỏi thêm vậy chứ khi đi xuất gia đó có khác thì nói có cái vị mà nhiều phước bố thí đi khi xuất gia đó điều kiện vật chất không thiếu dầu là từ chối dầu là cố ý từ chối thì nó cũng ùng ùng nó độ tới. Còn cái vị kia chưa từ chối muốn từ chối hãy không từ chối nó cũng tự động nó từ chối. Hiểu không?

Rồi hỏi thêm nữa hỏi vậy trước khi đắc đạo có khác ko ngài nói không cái quả vị giác ngộ thì giống nhau nhưng mà giai đoạn tiền đắc đạo và hậu đắc đạo thì một vị rất là chật vật. Đói không có gì ăn lạnh không gì đắp và bệnh không có thuốc uống. Cho nên có nhiều cái chúng sanh nó lạ lắm. Tu hành trí tuệ bằng trời mà tự nhiên chấp cực đoan. Mà tôi gặp trong Phật tử có nhiều người tại Thụy Sĩ này nè. Cái này tôi nói rất là dễ hiểu lắm. Tôi nói tới đó cô nghĩ rằng cô thấy một ông sư mà xài cái đồ tốt cô trách cô nói ông sư tại sao xài đồ tốt mà cô không có truy nguyên là ở đâu nó ra cái đó. Thứ nhất cái đồ đó người ta cho thì các vị nghĩ vô lý không tự nhiên người ta cho tôi, thấy tôi không có giày người ta cho tôi đôi giày mà tại vì đôi giày nó tốt hiểu không? Thì tôi đâu phải vì nó tốt mà tôi từ chối. Hiểu không ta?

Chưa kể là tôi đi mua đồ cũ nữa mà bà hoàn toàn bà không có biết đó. Bà chỉ biết ông sư mà xài đồ tốt là bà nói là ông sư sang. Cái suy nghĩ đó Theo tôi thì nó vừa hay mà nó vừa dở. Nó hay ở chỗ là bà có chú ý đến cái chuyện thanh bần giản dị của người tu nhưng mà bà hơi có chút cực đoan. Và trong kinh nói đó là có ba cái hạnh bố thí. Có ba cách bố thí. Cách một là gọi là đó là chủ nhân thí. Thứ hai nó là bằng hữu thí. Và cái thứ ba nó là nô lệ thí.

Chủ nhân thí nghĩa là mình cho cái món tốt hơn thứ mình xài.

Bằng hữu thí là mình cho cái thứ tương đương cái thứ mà mình vẫn xài.

Nô lệ thí là mình cho cái thứ mà tệ hơn cái thứ mình xài

thì đó có nghĩa là tùy thuộc vào cái tiền nghiệp khuynh hướng tâm lý mà đối với rất nhiều người cái suốt cuộc đời đó là hỷ lạc nhiều hơn khổ ưu. Có người khổ ưu nhiều hơn hỷ lạc

Học về cấu trúc vũ trụ có nghĩa là mình phải biết nó từ đâu nó đến và nó được cấu tạo bởi cái gì cái đó rất là quan trọng và chính vì mình biết nó được cấu tạo bởi cái gì cho nên mình mới điều chỉnh những cái material cấu tạo nên mình trong kiếp sau có hiểu không ta khi mà mình biết rõ cái Nhà mình đang ở nó bằng cái gì thì mình mới biết những cái hay và cái dở của cái nhà mình đang ở.

Chính vì mình biết nó được cấu tạo bởi cái gì mình mới có cơ hội mình nhận ra vấn đề nảy sinh từ đó nghe kịp không và hồi nãy tôi có nói cái đời sống tâm lý của mình cái thân lạc tâm an hay là khổ thân khổ tâm là nó được tạo ra bởi tiền nghiệp quá khứ và cái đời sống tâm lý hiện tại rồi môi trường thiên nhiên và cuối cùng là điều trị điều kiện dưỡng tố rất là quan trọng nha. Thì thiên nhiên ok, thời tiết ok tiền nghiệp ok, cái gì cũng ok nhưng mà ăn uống không hợp lý bèn bệnh. Các vị có biết Đức Phật cái gì cũng số một đúng không? Vậy mà các vị nhớ tại sao buổi ăn cuối cùng ăn cái gì đó thấy chưa? Bây giờ đó bằng chứng đó có ai dám nói rằng Đức Phật tiền nghiệp ngày hôm không? Không. Đời sống tâm lý Đức Phật ổn không?

Ồn. Môi trường thiên nhiên thì chư tăng là sao ngài vậy đúng không? Chư ngài đâu có phải là riêng tư nhưng mà cái bữa ăn nó mới quan trọng. Vì sao? Vì trong kinh nói vì lòng đại bi mà ngài nhận cái bữa ăn cuối cùng. Thứ hai là do tiền nghiệp cho nên ăn bữa ăn đó xong dầu ăn bữa ăn nào đi nữa chứ không phải bữa ăn của Trunda không? Không. Dầu ăn bữa ăn nào đi nữa thì cũng phải bị cái bệnh đó. Là vì sao? Là vì kiếp xưa ngài từng làm một ông thầy thuốc. Có biết chuyện đó không?

Rồi cái ngài mới chữa bệnh cho bà kia. Đây chữa bệnh cho bà kia thì Bà nói chưa hết bệnh thì bà trả phần tiền thôi. Nào hết bệnh bà trả hết bà trả nốt cái phần còn lại. Nhưng mà khi bà hết rồi đó thì bà nó vẫn còn đau râm râm râm râm. Mà ngài biết ngài bắt mạch ngài biết bà hết rồi. C như mới tính xù thì ngài nói muốn xù thì cho nó xù luôn. Ngài nghe nói bây giờ thêm cái than này nó vô là ngon à. Thì bà nghe bà tưởng là hết bệnh bây giờ uống vô thì nó khỏe thêm. Bà quát vô bà đi luôn. Bà quát vô bà đi luôn chết. Thì do Cái nghiệp đó ngài bị trả cái quả rất là nhiều kiếp bị trọng bệnh trọng bệnh mà chết. Trọng bệnh mà chết. Kiếp cuối cùng khi thành Phật á thì ngài không có phải chết thảm như ngày xưa nhưng trước khi chết cũng phải bị đau đớn. Do cái chứng bệnh trong kinh đó gọi là cái chứng lô hypana cái là lị máu á. Huyết lị

Cho nên là do cái thức ăn nó cũng quan trọng dưỡng khí cũng quan trọng thuốc men nước uống rất quan trọng thì học đạo để mình thấy rằng chúng ta sẽ an lạc hơn một phần là nhờ tiền nghiệp nhưng một phần là đời sống tâm lý rồi cái gì nữa môi trường thiên nhiên rồi cái gì nữa đó là cái điều kiện ăn uống dinh dưỡng bởi học đạo á mình mới thấy được đó là không có cực đoan. Thí dụ như bị cái gì kỳ kỳ cái đề ra tụng kinh thấy nó hiểu không? Khi mình thấy được cái nguồn gốc của vấn đề nó không phải chỉ có một. Nguồn gốc nó không phải chỉ có một thì giải pháp nó đương nhiên cũng không phải chỉ

chỉ một. Yeah. Đó là một. Thứ hai, dòng đời luôn tuôn chảy không ngừng. Cho nên cái vấn đề mà nảy sinh trên cái dòng chảy đó nó cũng biến thiên không ngừng. Thế là cái giải pháp cho các vấn đề nó không phải chỉ có một cách. Có hiểu không? Có hiểu câu nói được không ta? Dòng đời luôn trôi chảy không ngừng cho nên những cái vấn đề ở trên đó nó cũng là thay đổi không ngừng và giải pháp cho các vấn đề nó cũng phải được linh hoạt cho nên không có gì bậy cho bằng. Ta ôm chặt một cái học thuyết, một cái giải pháp nào đó cho mọi trường hợp. Th hiểu không?

Hiểu không?

Dầu đó là chính trị hay là văn hóa, tôn giáo, xã hội, Ừ chúng ta không thể khur khur bởi vì ngay cả cơ thể con người mình để chữa bệnh bệnh bao tử thì chúng ta biết nó có rất là nhiều. Đây có bác sĩ được sĩ họ biết để chữa bệnh bao tử thì tùy vào cái cơ địa thể trạng mỗi người chứ đã phải ai cũng đề ra cho nó uống một thứ thuốc đó. Chẳng hạn như tôi lâu lắm rồi tôi không có uống paracetamol bao tử tôi bị cảm tôi đau dám uống. Thí dụ như vậy hoặc là cái bị sỏi thận nó có cái bài thuốc là trái khóm khoét ruột bỏ phèn chua đem đi nướng ăn vài trái mà Hai bao tử yếu mà ăn cái nó vô cho nó lũng chết vì bao tử chứ nó không còn chết vì bệnh thận nữa. Hiểu không? Cho nên tùy trường hợp

mà mình chữa bệnh chứ không phải là mình biết có 1 bài lúc nào cũng thích cái bài đó ra thì không nên. Cho nên khi học đạo học kỹ sẽ thấy rằng Đức Phật ngài là một bậc thầy một bậc thầy tâm linh hướng dẫn tâm linh tinh thần mà đồng thời cũng là một vị thầy thuốc. Ngài dạy cho mình rất là nhiều chuyện để sống và để giải quyết vấn đề. Ngài dạy rõ ràng rằng các pháp do duyên mà có và đã là duyên thì Sao ta? Vô số. Cho nên cái giải pháp cho cái vô số duyên cũng là giải pháp vô số, không thể sống cực đoan. Và ngay cái chuyện tu hành thì cái chuyện đời sống thượng nhật ngài dạy không nên cực đoan mà ngay trong cái đời sống tu hành ngài cũng dạy mình không nên cực đoan. Là chỗ đó. Đó bởi vì đường đời muôn vạn lối có nhiều cái giải pháp khác nhau. Cho nhiều hoàn cảnh, cho nhiều trình độ, cho nhiều cái tâm cơ, cho nhiều cái cơ địa không giống nhau. Đó cho nên khi để giải quyết vấn đề thì mình không có nên gọi là chết cứng, chết ở trong một góc tù. Đó là tự mình làm khổ mình. Và như vậy là mình đã hoan phí cái gia tài rất mực phong phú mà Đức Phật để lại cho mình. Cha mình là một tỷ phú mà mình thì không có chịu tìm hiểu. Cuối cùng cha chết rồi bao nhiêu tiền bạc trong nhà băng, bao nhiêu vàng cọng kim cương, mình không màng mình cứ vô trong cái chuồng bò đó mình thấy trong đó có cái tù đưng toàn mì gói ăn hoài ăn hoài hoài mà đôi khi gia tài của ông rất là giàu.

Các vị mà học giáo lý các vị mới hết hồn là không có vấn đề gì của chúng ta hôm nay mà không được nói đến trong kinh. Tôi dám nói mạnh như vậy. Không có vấn đề gì không được nói đến. Có một điều là nói đến bằng một cách nói khác, bằng cái hình ảnh khác chỉ vậy thôi. Từ chiến tranh, chính trị thương trường, kinh tế, ba cái quản trị kinh doanh. Như kỳ rồi tôi về ở Bà Rịa tôi nói chuyện cho một cho một cái hội chúng về bốn chữ mà quản trị kinh doanh trong tinh thần nhà Phật muôn quản trị người khác thì trước hết mình phải quản trị bản thân rồi quản trị mình quản trị người rồi mới quản trị công việc thì cái đó Đức Phật đã dạy lâu lắm rồi. Rồi cái quan hệ giữa chủ tớ quan hệ giữa ông chủ và người làm người làm phải nghĩ phải tâm niệm cái gì và người chủ phải tâm niệm cái gì. Tất cả những cái này 26 thế kỷ trước Đức Phật đã nói rất rõ rất kỹ. Tại vì mình thì mình không có học cái đó mình tưởng là ngài không biết gọi là chắc ngài thì ngài chỉ có nói đến đạo giải thoát, NO ngài nói hết á. Bởi vì sao? Có những người ngài thấy rằng phải dạy cho họ tháo gỡ toàn bộ cái phòng giam nhưng có những người ngài biết rằng họ không thể ra khỏi phòng giam đó. Bởi vì họ ra khỏi phòng giam đó họ tới nay ngủ ở đâu? Thế là ngài chỉ dạy họ cách vô hiệu hóa phòng giam thôi. Cho nên bây giờ người ta đang làm giám đốc, người ta làm CEO, đang làm manager, bây giờ kêu người ta bỏ vợ bỏ con đi tu tức là tháo banh cái phòng giam thì không được nhưng người nói ok con cứ tiếp tục ở trong đó nhưng mà cửa ba song sắt

bớt tham bớt sân bớt si hiểu không chẳng có chuyện gì cần con chung ra con cứ tiếp tục làm giám đốc cứ tiếp tục làm CEO nhưng mà con phải chuẩn bị tư tưởng nhà cháy là dốt liền. Ngài là một bậc thầy cực kỳ thông tuệ và cực kỳ minh triết chứ ngài đâu có kêu mình dờ, còn cái ai mà có điều kiện ngài kêu dờ banh cái nhà đi con dẹp cái nền nó bỏ đi để cho cho nó cỏ mọc cho vui đó là gì ngài kêu đi xuất gia nhưng mà có những người không ngài biết rồi kêu nó đi xuất gia có được ngài kêu nó cứ tiếp tục ở trong cái phòng giam đó đi nhưng mà nhớ vô hiệu hóa phòng giam, ngài đặc biệt lắm thờ phật mà thờ như vậy đó lạy nó mới sượng lạy phật mới sượng chứ còn cái này cứ mình thờ ngài như là thờ một ông thần thờ ngài mà trong đời mà ngài ban phước tha tội là chết rồi và giải quyết vấn đề bằng cách là tụng niệm cúng bái Trong khi đó cái cái nguồn cội cái vấn đề nó là rất là đa đoan, rất là phức tạp. Mà giải pháp thì mình chỉ chọn cái bộ giải pháp thôi. Có phải bệnh không? Mình lại đây dạy các vị biết bao nhiêu cái kinh nghiệm sống rồi phải dạy thuốc men vậy luôn đấy.

Ta đã học sáu trường hợp nghiệp lý :

Nghiệp thiện ác ở người sống nhiều với ác

Nghiệp thiện ác ở người sống nhiều với thiện

Nghiệp thiện ác ở người hưởng dục

Nghiệp thiện ác ở người ly dục

Nghiệp thiện ác ở người đã hiểu bốn đế

Nghiệp thiện ác ở người chưa hiểu bốn đế.

ở các trường hợp này báo ứng của các nghiệp dĩ nhiên khác nhau:

Có nghiệp chỉ dẫn đến sướng khổ liên hệ vật chất.

Có nghiệp chỉ là những tác động tinh thần.

Có nghiệp là điều kiện cho thiện. Bất kể đó là 14 hoặc 25

Có nghiệp là điều kiện cho ác. Bất kể đó là 14 hoặc 25.

Và đương nhiên trường hợp cuối cùng là có nghiệp thiện ác tạo điều kiện cho trí tuệ giải thoát.

Vấn đề là ta phản ứng ra sao. Khi nhận diện chúng

Có nghiệp thiện ác tạo điều kiện cho trí tuệ giác ngộ mà các vị thấy cái chữ ác không?

Trí tuệ giác ngộ tại sao có cái có nghiệp thiện ác mà lại nó lại tạo điều kiện là sao? Là các vị còn nhớ cái câu trả lời của ngài A Nan không? Là có người hỏi ngài chứ trong sáu trần sắc thanh cái vị xúc mà ngài biết trong trời đất này cái gì đáng để nghe nhất, để nhìn để ngửi, để nếm nhất. Còn nhớ câu trả lời ngài không? Ngài nói cái nào mà nó là đề mục tứ niệm xứ thì cái đó được xem là cảnh tốt nhất. Hiểu không? Cái cảnh nào mà người ta nhờ nó người ta đắc đạo á thì đó là cảnh tốt nhất. Có hiểu tôi nói không? Bất kể đó là một đóa hoa hay là một đồng phân, miễn là nhờ nó mà người ta đắc đạo. Hiểu không? Có nhiều khi người ta phải cảm ơn một cái tai nạn bởi vì nhờ cái tai nạn đó người ta gặp lại một người thân, gặp lại người yêu cũ hoặc là nhờ tai nạn đó người ta có được món tiền lớn. Có không?

Có. Có hả?

Thí dụ như tôi biết, tôi coi báo Việt Nam tôi biết có nhiều ông nhà giàu bây giờ đó là ông treo cái chiếc xe đạp mà cái thờ hàng vì đó ông treo lên vách. Bây giờ ông là đại gia rồi. Ông có thể mua tám chiếc Rollroyce nhưng mà ông vẫn treo cái chiếc xe đạp mà nhọc nhằn máu lệ lên trên vách cái thờ mà bao cấp

Cho nên á là có những cái nghiệp thiện ác mà bây giờ nó tạo ra cái quả mà thông qua cái quả đó có kẻ phải thấy cái đắng mới giác ngộ. Có những người họ phải thấy cái khổ khổ có không ta? Có người thấy cái hoại khổ có người phải nhìn thấy cái đắng mới chán đời đắc đạo. Có người phải thấy cái ngọt nó vô thường mới đắc đạo. Hiểu không? Ừ. Có người nó lạ vậy đó. Có người phải bầm dập đó mới đắc. Có người họ phải cho họ thấy cái đẹp nó bị héo úa tàn phai h mới đắc. Còn có người họ nghe nó nhạt nhạt h mới đắc. Như vậy thì có người đắc nhờ đắng, nhờ ngọt và nhờ nhạt. Và có những người họ phải nhìn cái họ họ khi mà họ thọ quán niệm xứ là họ phải thấy cái thọ khổ, thọ ưu họ phải đắc. Còn tâm thì họ phải nhìn tâm tham, tâm sân họ mới đắc.

Như trong kinh kể có một vị ở hoàng tử ở trên Phạm Thiên sanh xuống thì các vị biết vũ trụ có chia ra Ba ba cảnh giới đó là dục, sắc và vô sắc. Cảnh dục có nghĩa là cái cảnh giới mà chúng sinh hưởng dục, sống chết, buồn vui trong vật chất. Còn cái tầng hai là của những người đắc thiên thì cái người sinh ra trên đó khi mà họ sống lâu ngày họ xuống dưới cái trở lại cái cõi này đó là họ gần như là miễn nhiễm đối với vật chất. Ăn ngon, mặt đẹp, tình cảm nam nữ là đối với họ là lạt nhách. Một thời gian dài họ không có rở tới. Hiểu không ta? Ừ thì á cái vị này á là ở trên Phạm Thiên sanh xuống và làm hoàng tử thì bố mẹ muốn cho vị này có vợ để sinh con để mà truyền ngôi hay nói dối. Nhưng mà vị này không có muốn lập gia đình thì cuối cùng thì vị này mới nói với bố cũng giống như ngài Ca Diếp vậy á. Nói với cha là làm một pho tượng thiệt là đẹp mà do chính vị này là vẽ làm bức tượng thấy cái mẫu vẽ của ngài là môi vậy, mắt như vậy đó. Tóc tai như vậy và ngài nghĩ rằng là không ai đẹp như vậy đâu nhưng mà cuối cùng thì tìm ra nhưng mà nó xui một chỗ là cái cô tìm ra cái cô đó là cô là một công chúa đẹp lắm lắm luôn nhưng mà trên đường mà xưa đi di chuyển khó khăn đó thân gái dặm trường liễu yếu đào tơ mong manh như là sương sáo sương sâm mà phải ngồi trên cái xe mà cái bánh nó bằng gỗ bọc đồng rồi bốn con nó chạy kiểu Labada làm sao chịu nổi thì trời nóng mết sức mưa đói khát nước thì nàng đi khoảng chừng hai ba ngày cái nàng tịch thì khi cái tin đó mà lan về, nó ác chỗ này ngài xưa nay thì không có màn tới phụ nữ nhưng mà khi nghe báo tin là tìm được á tự nhiên đi thương đi yêu một cái người mình chưa từng gặp tại vì cứ ra vào ra nhìn cái cái tượng nhìn ra cái bức vẽ đó đó nghĩ Trời ơi vậy là có hả ta? Có người gì hả ta?

Thì chưa gặp đã thương tới hồi nghe người ta chết rồi vì nó đau đau lắm lắm lắm luôn. Thì trong cái cơn đau đó thì nó tự hỏi mình tại sao nó đau đấy. Thế chưa? Tại sao đau? Thì vị này nó tại vì có cái mạng này nó mới đau mà cái mạng này đâu nó ra là vị này mới suy nghĩ là nó do cái nghiệp tái sinh, nghiệp thiện ác của đời trước mà có cái thân này có mắt, tay mũi, lưỡi à rồi từ có cái thân mắt, tay mũi lưỡi đó mới biết yêu nương như Nhớ tương tư mà cái nghiệp thiện ác đời quá khứ ở đâu nó ra là do tham mái vô minh. Hiểu không? Mà vô minh là gì? Vô minh là không biết bốn đế là gì. Tại sao vị đó không học Phật pháp mà biết? Bởi vì vị đó đã tu hai a tăng kỳ thời gian gấp đôi ngả xá lợi

phật. Thế là sau khi mà vị đó suy nghĩ từng bước từng bước từng bước từng bước vị đó đắc quả độc giác. Mà độc giác là một quả vị Phật cao thứ hai cao nhất đó là Phật Chánh Đẳng Chánh Giác tức là tự đắc không thầy nhưng có thể dạy cho người hữu duyên. Còn độc giác là tự đắc không thầy nhưng mà không độ được cho ai. Thì vị này là đó. Thì á là các vị thấy vị này mà cứ chần êm đềm mẫm thì không có bỏ đi tu được nhưng mà phải cho sốc. Bây giờ hiểu chưa? Phải sốc mới chịu tu. Vì sao? Vì trong kinh nói rằng có mấy cái hạng ngựa sau đây. Có con ngựa là nó thích ngọt vuốt vuốt cái nó vuốt ve cái nó chạy. Dễ dãi này nè. Đi đi con chạy. Còn có con là phải quất nó một roi nó mới Nó chạy. Có con vừa ngọt vừa quất nó mới chạy. Còn có con đánh chết cũng không chạy. Thì trong kinh nói nó giống như bốn cái hạng người trên đời này. Cái hạng thứ nhất khi nghe Phật pháp chỉ nghe cái chuyện nhẹ nhẹ là họ đã đi tu rồi. Chuyện nhẹ là nghe là sao? Con nên làm cái này, con nên làm cái này, con nên học cái này, nên nói thế này, nên làm thế này. Con nên suy nghĩ thế này. Bởi vì nếu con làm như vậy thì con sẽ được cái này, được cái này, được cái này toàn là được không hiểu không? Có hiểu không? Có cái hạng vậy đó vô chùa với nghe Đức Phật giảng vậy. Con nên thế này con nên thế kia bởi vì nếu mà con làm như vậy con sẽ được vậy được vậy được vậy được vậy cuối cùng con được giải thoát. Còn cái hạng thứ hai là nói vậy họ không nghe mà phải là con không nên thế này con không nên cái kia bởi vì nếu con không nghe lời ta thì con sẽ bị bị cái này bị cái kia hiểu không?

Cái hạng thứ nhất là con nên con nên làm này nên nói vậy nên nghĩ vậy. Bởi vì nếu con làm này con sẽ được này được này được này. Đó là hạng một là thích đồ ngọt. Còn hạng thứ hai là con nên tránh nên tránh này à nên tránh này kia. Bởi vì nếu không con sẽ bị này bị này bị này bị này Rồi cái hạng thứ ba là mix. Hạng thứ ba là trộn hai cách dạy trên.

Hạng thứ ba là trộn hai cách dạy trên. Có nghĩa là làm cho nó sợ cái làm cho nó vui cho trấn an nó cái. Vuốt vuốt cái đập nó 1 cây vuốt vuốt cái đập nó 1 cây. Hạng thứ tư cỡ nào cũng không chạy. Chỉ có giết thịt, nói đập cỡ nào cũng không nghe.